

Z OBSAHU

OH Paříž: Medaile s vůní antuky (6–9)

Medaile s kouskem bájně Eiffelovky (10–12)

Zajímavosti ze světa (13–14)

Můj příběh: Jakub Menšík (15–17)

Richard Gasquet (18–19)

Stalo se před 35 lety (Chang) (20)

Simona Halepová (21–23)

Za oponou (24–25)

Tereza Valentová (26)

Dialog s Carlosem Alcarazem (27–28)

Uzávěrka tohoto čísla byla 2. 4. 2024

Na titulu: Jiří Lehečka, postoupil na turnaji v Indian Wells do čtvrtfinále

Snímek: ATP.COM

35. ročník, duben 2024

vydává T/Production, spol. s r. o.

tel.: 241 442 398, e-mail: burians@volny.cz

Šéfredaktor Ing. František Kreuz, vedoucí redaktor

Mgr. Stanislav Burian. Grafická úprava Studio

Franklin, Praha 2. Tisk: Hart Press, s. r. o.,

Otrokovice. Podávání novinových zásilek povoleno

Ředitelstvím poštovní přepravy Praha, č.j. 1646/94

ze dne 25. 7. 1994 a Ředitelstvím pošt Praha, č.j. NP 224/94 ze dne 2. 2. 1994. Podávání novinových zásilek povoleno Českou poštou, s. p., ZSeČ Ústí n. L. ze dne 21. 1. 1998 pod č.j. P-322/98.

Časopis registrován u Ministerstva kultury ČR pod evidenčním č. MK ČR E 5153.

Příjem inzerce: T/Production

tel.: 241 442 398, e-mail: burians@volny.cz.

www.predplatne.cz

Objednávky a předplatné pro SR přijímá také

T/Production, Hudečkova 10, 140 00 Praha 4

tel.: 241 442 398

e-mail: predplatne@mailstep.cz

Cena výtisku 45 Kč, pro předplatitele 33 Kč

F 5153-ISSN 0862-6766

Vždycky jsem si myslel, že vím o českém tenise skoro všechno, i to, co se děje za jeho kulisy – a nebyla to pravda. Prostě byly ještě další, jiné kulisy, o kterých snad nikdo neměl ani nejmenší tušení. A na začátku musím přidat, že jsem nikdy neměl pocit, že bych měl po nich pátrat, to – skoro všechno – mě vnitřně přesvědčovalo, že už ani žádné další kulisy prostě být nemohou.

Český tenis dostal na konci února ránu přímo do srdce, nikdo ji nečekal. Nechci přemítat o vinách, kdo, kdy, proč a jak se to stalo... Dá se ještě věřit, že to bylo jinak? Od začátku března se na Čechy valilo mediální tsunami, chvílemi se zdálo, že český tenis je už v rakvi s víkem přibitým hřebíky dvoustovkami. S každým dnem a s postupující lavinou i na sociálních sítích se přetěžko dalo doufat, že někdo přispěchá s kýblem živé vody. Naopak do poraženého a skoro bez krve se kope snáz, ale je třeba přiznat, že hledání viny je na jedné straně pro někoho jednoduché, pro ty, co byli prezidentovi a spol. blíž – hodně složité. Všichni jsme se radovali z úspěchů českého tenisu a skoro nikdo nepřemýšlel, že měly být kolonky v ročních agenturních výkazech vyplněny jinak, že jsou navíc špatné. Nikdy jsem nevěřil, že by někdo měl takovou sílu, že by sešel z cesty a pro český tenis by to znamenalo takovou cisternu smrtící žíraviny, ze které by se přetěžko probouzel.

Poslouchal ale někdo ty, kteří tvrdili, že prezident roste až do nebe a že se o mraky může jednou provždy zastavit? Byl už na kraji pověstného Dantova pekla?

Přece se nedá ale zapomenout na jeho nadšenou sílu s jakou se pustil v osmadvacátém do obnovy českého tenisu. Pět minut po svém zvolení se dozvěděl, že mu chybí ve svazové pokladně hodně přes dvacet milionů, nechtěl to říct nahlas, aby neodehnal případné sponzory a už tehdy, každý, kdo pomlouval český tenis byl jeho nepřítelem. Ti, co byli na jeho straně, mu i v tomhle fandili, protože si uvědomovali na jak těžkou cestu se všichni společně vydali.

Byl šťastný, když se dařilo českému tenisu, měl radost, když měli radost ti, kteří si za jednu svých hlavních životních lásek vybrali český tenis. Začali jsme porážet i grandslamové giganty, kralovali jsme mládežnickým, evropským i světovým šampionátům, šéfové federací si uložili spojení na českého prezidenta do svých mobilů, ten se usadil i v pozici šéfa tenisové Evropy, krácel nahoru, cítil se stále silnější, až se někdy zdálo, že jeho pravda se stává stále častěji pravdou jedinou a určující, nevalilo to ani těm, co mu byli hodně blízko. Ti, co s ním prohrávali, se schovali, určitě mu v duchu záviděli jeho úspěchy a třeba v závětrí čekali, že přijde zlověstná smrtící kosa, která přetne třeba jen načas všechny jeho tenisové cesty. A že sílil dav závistivců, kteří se nemohli smířit s tím, že jen prohrávali? To je přirozené, pochopitelné, jinak to na světě ani být nemůže. Čím jich bylo víc, to těm na jeho straně dávalo větší sílu a věřili ještě více jeho a své cestě.

Český tenis má před sebou velkou zkoušku, od posledního února se hodně změnilo. I ten, kdo se dříve bál, otřepal se a kopnul si do něj, jako by se mu nikdy nic nepodařilo. Mnozí záchranáři s bůhvíjakými recepty radí, že by se nad minulými sezonami měla zatáhnout opona, že by se měli snad vyhnat všichni, co kdy dýchali vzduch na Štvanici. Ano, určitě i tenhle recept zaznívá, ale nezapomeňme, že za staženou oponou a určitě zhasnutým jevištěm zůstanou úspěchy, které z nás udělaly jednu z nejlepších federací na světě! Každý si vybíráme své nebe či peklo, svým konáním jim jdeme

naproti a na nás záleží, jaké chceme, aby se nám otevřely dveře.

Psát úvodník o ničem je prý nejjednodušší, kolem nás se pořád něco děje a když nikoho neurazíte – máte klid. Psát o zlu je složité, jeho následky nevalí jen těm, co s nimi žijí a ze závisti mají kabát. Nejhorší je psát o pravdě, ta mnohdy klopýtá, mnozí tvrdí, že pravdou není, a navíc těch pravd je kolem nás mnohdy několik a pravdou nejpravdovější je většinou ta, z jaké výšky se nabízí a je navíc je stále složitější říkat, že pravdou není.

Psát o českém tenise bylo pro mě v posledních více než pětadvaceti letech příjemné, po počátečním hledání cest se začalo českému tenisu dařit, investice do mladých chtěla trpělivost a vyplácela se. Pořadatelé evropských i světových mládežnických soutěží si nechali v počítačích uloženou českou hymnu na příští ročníky, mládí se prosazovalo na Grand Slamech, ženy kralovaly Fed Cupu a šéf světového tenisu Haggerty si zvykl na to, že se mluví o českém tenise už jen v superlativech a bylo mu těžko, když jsme v roce 2018 v O2 Areně ve finále jasně porazili Ameriku a on musel s fedcupovým pohárem dokráčet k českému týmu. Halou se nesly chorální oslavy českého tenisu, byli jsme nejlepší, svět to věděl a nikdo nepochyboval, že je to pravda. A hlavně se českému tenisu dobře dýchalo, vždy jsme patřili k nejpracovitějším a nejdokonalejším turnajovým pořadatelům v Evropě, světový šampionát družstev do 14 let byl a je v Prostějově nejdéle, nikde tak dlouho nebyl, čtvrtstoletí na jednom místě! Loni se tam dvakrát hrála česká hymna, čeští kluci a holky vyhráli dva tituly mistrů světa, což se na Hané podařilo Americe před patnácti lety. Titulů mistrů Evropy získal český tenis nepočítaně, stejně jako tituly juniorských mistrů a mistryň světa v Junior Davis a Billie Jean King Cupu. Kralovali jsme a kralujeme tenisové Evropě, Češi jsou nejlepší v juniorském tenise. Radovali jsme se ve Wimbledonu, na Roland Garros, od roku 2011 jsme v dalších osmi letech šestkrát vyhráli Fed Cup, dvakrát Davis Cup a jednou jsme byli ve finále, ve Valencii loni v Davis Cupu mládí Češi překvapili svět.

Na tohle všechno, i přes to, co se stalo, bychom neměli zapomenout. Věřme, že se český tenis nadechne, aby se mu dařilo jak před tím osudným úterým.

franklin

P. S. 1

Poděkování všem, kteří nyní ve složité době pomáhají českému tenisu. V tom nejposlednějším klubu i na Štvanici.

P. S. 2

„Skutečné hrdinství je pozoruhodně střízlivé, velmi nedramatické. Není to nutkání překonat všechny ostatní za jakoukoli cenu, ale touha sloužit druhým za každou cenu.“ Tahle slova řekl Arthur Ashe, vyhrál tři Grand Slamy, v první polovině května 1976 byl druhý na světě. Nikdy nechtěl být tenisovým hrdinou, protože když se skládají životní účty, mnohdy na připomínání téhle slávy ani nedojde.

franklin
TYPOGRAFICKÉ STUDIO

výroba tiskovin,
časopisů a katalogů
Náměstí Míru 820/9, Praha 2
tel.: 222 510 268

HART PRESS, spol. s r. o.

tř. T. Bati 1574, 765 02 Otrokovice

Tel.: +420 577 926 206-8

Fax: +420 577 925 662

Mobil: +420 737 259 370

E-mail: hartpress@hartpress.cz

Předplatné časopisu vám zajistí
mimo subjektů uvedených v tiráži
i redakce časopisu Tenis,
tel.: 241 442 398
T/Production, s. r. o.,
e-mail: predplatne@mailstep.cz